

Borstkankermaand

Er waren tijden dat ik er niets van wilde weten: oktober borstkankermaand. Ik kon me er ook niets bij voorstellen. De dag van.., de week van.., allà. Maar de maand van...? Tikje arrogant misschien van de Borstkankervereniging Nederland en Pink Ribbon? Een hele maand claimen voor één speciale vorm van kanker? Ik sluit niet uit dat deze verenigingen het hebben afgekeken van de katholieke kerk, die oktober (en mei) al veel eerder heeft uitgeroepen tot Mariamaand. Maar liefst twee maanden per jaar staat hier de moeder van Jezus extra in het zonnetje. Met uitzondering van Maastricht natuurlijk waar OL Vrouw elke dag een stralend middelpunt vormt. Voor mij blijft oktober toch eigenlijk meer de maand van de laatste zonnestrallen voordat de winter toeslaat. Nog even genieten van een zonnige dag, de prachtig gekleurde bladeren voor ze afvallen en zuurkool inmaken voor koudere tijden. Sinds mijn uitgezaaide borstkanker is daar dus nog een nieuwe betekenis bij gekomen. Want pas als je ergens aan lijdt sta je er echt bij stil. Pas nu weet ik ook hoe goed het is dat er een hele maand voor wordt uitgetrokken. En dat er nationaal en internationaal een waslijst aan evenementen wordt georganiseerd. Al lijkt een belangrijk doel, het opheffen van het taboe, bereikt; het is niet zo. Nog steeds gaan (sommige) mensen het woord kanker uit de weg, nog steeds lopen (sommige) mensen een blokje om als ze een kankerpatiënt tegenkomen. Bovendien zal het taboe pas helemaal zijn opgeheven als kanker wordt genezen. En daar is nog belachelijk veel geld voor nodig. Niettemin is er de laatste jaren al heel veel gewonnen en is ook de openheid intussen met sprongen vooruitgegaan, gelukkig niet alleen rond borstkanker. Liften al die kankers toch maar mooi mee met die van mij. Het klinkt wrang maar het gaat goed met de borstkankermaand oktober. Ziekenhuizen, waaronder het MUMC, patiënten, familieleden, artsen en andere werkers in de oncologie, slaan hun handen ineen met tal van evenementen en symposia. En dat is broodnodig. Want de trom moet blijven geroerd. Alle aandacht blijft onverminderd hard nodig. Alle beetjes helpen, zegt mijn huisarts altijd en hij doelt op mijn pogingen om zo lang mogelijk in conditie te blijven. In oktober helpen alle beetjes hard mee om dit voor alle (borst)kankerpatiënten mogelijk te maken.

Engelien Beker

Zie elders in de Nieuwsbrief o.a. het programma voor het Maastrichtse symposium voor patiënten met uitgezaaide borstkanker en hun partners.